

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

## POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autor práce a studijní obor: Michaela Vlášková

Název práce: Filmové reprezentace Draculy: Proměny pojetí postavy ve filmových adaptacích

Vedoucí práce: Prof. PhDr. Petr A. Bílek, CSc.

### Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Předložená práce se věnuje základním filmovým adaptacím románu Brama Stokera *Dracula*. Vykládá je individuálně, v tradičním řazení od nejstarší (*Nosferatu*) po nejsoučasnější (Coppolova verze z r. 1992). Jde o práci přehledovou, jejímž jádrem je popis jednotlivých adaptací a jejich implicitní či explicitní vývojové srovnání.

Práce se nevěnuje vydatné a široce rozvětvené obecné problematice adaptace literárního příběhu do filmové podoby, nicméně základní terminologie i teze této teorie se do práce promítají. Vynechání exposé celé debaty o možnostech a způsobech adaptování (je načrtnuto pouze v Úvodu s odkazem na zakladatelské práce od Bordwella až k Bubenickovi) vnímám jako funkčně smysluplné rozhodnutí, protože samotný materiál je dostatečně vydatný a navíc právě zvolený typ materiálu neotevívá zásadně nové otázky, kvůli nimž by tato teorie musela být explicitně výkladově představena. Stejně tak jsem spokojen s výběrem filmů – Michaela Vlášková si zvolila drakulovské adaptace „kanonické“ – každý film je něčím výrazný sám o sobě, stranou zůstávají pokusy obskurní či jinak okrajové a celý vzorek vytváří i přirozenou chronologickou řadu.

Zvolený postup má nicméně i svá úskalí. Tím základním je už samotné řazení „jedno po druhém“. Vznikají tak samostatná „hesla“, která sice lze číst izolovaně, ale při čtení celku práce se některé aspekty vracejí s až mechanickou strojovostí (viz již samotný Obsah, kde analýza každého z filmů je rozdělena do tří totožných podkapitol) a zároveň se tím vytratil možný a produktivní úhel pohledu „napříč“, tj. explicitní srovnání narativních postupů či vztahů postav v jednotlivých filmových verzích.

Každá z analýz začíná zprostředkováním „informací“, tj. základních faktů o dané filmové podobě a okolnostech jejího vzniku. Práce je tak solidně opřena o textová i kontextová fakta, což ještě dynamizuje autorčina vůle brát v potaz a využívat i nosná tvrzení z odborné literatury; zároveň jí ale chybí hlubší interpretační založení a schopnost nabídnout nové, originální výkladové teze, které by oslovovaly i toho, kdo dané filmy a jejich kontexty vzniku a

recepce už dobře zná. Vznikla tudíž užitečná práce přehledová, která může dobře fungovat jako výchozí zmapování problematiky pro zájemce, který k danému tématu teprve přistupuje. Samotné charakterizace jsou ale – a je to třeba ocenit – přesné a formulačně i podávané svěžím stylem, který je dalek prvoplánového konspektování dějové linie. O to víc ale lze tudíž litovat, že Michaele Vláškové nezbyl čas či prostor věnovat se zvolenému tématu i z náročnějšího, ale produktivnějšího pohledu „ze shora“, kdy by se najednou vzaly v potaz všechny zvolené filmové verze a jednotlivé analýzy a z nich plynoucí závěry by se prováděly z takto nastaveného celku. V takovém případě by si práce mohla nárokovat i jistý syntetický charakter, který v jejím reálném provedení chybí.

Ocenit je třeba pečlivost provedení, důsledné a pestré zesíťování vlastního výkladu s dosavadní odbornou literaturou k tématu (včetně bohatého zastoupení anglických zdrojů), ale také jazykové vyčištění textu. Práci vnímám jako oborově užitečnou (i díky těmto „mapujícím“ pracím mají na co navazovat a co využívat následné práce syntetické) a jednoznačně ji doporučuji k obhajobě.

**Navrhovaná klasifikace: velmi dobře**



.....  
podpis vedoucího/oponenta práce

V Českých Budějovicích dne 6. 6. 2018

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------